

ГЪЛЖБЧЕНЦА, ОТЛЕТЕТЕ

Гължбченца качулатки,
със опашчици лопатки,
събълъ нагрждникъ на гърдитъ
що се гушите, мълчите,
нито пѣйте, ни летите?
Разперете си крилетъ
и къмъ Слънча отлетете,
тѣзи думи му кажете:
„Много здраве отъ децата,
питатъ, до кога земята,
ще е кална и студена,
нѣма ли да чуятъ пѣсень
славеева, гласовита?
И за тебъ децата питатъ...
Що не грѣйнешъ отъ небето,
да имъ свѣтне на сърдцето?“

Калина Малина

ГОЛЪМАТА РАДОСТЪ НА МАЛКАТА ЛИЛИ

О, каква голѣма бѣ радостъта на Лили. Скачаше, прегръщаше майка си, танцуваше съ котката, дърпаше кученцето си за опашката. И пѣеше, и се смѣеше!...

— Но смири се, най-сетне! Защо е това лудуване?

— Ахъ, мамо, не мога ти каза, колко много съмъ радостна!

— Какво се е случило?

— Нали знаешъ, че отдавна искамъ да си купя писалка съ мастило въ нея?

— Знамъ. Но нали ти трѣбватъ пари. Ти отъ нова година ги събирашъ, а още нѣмашъ достатъчно за една хубава писалка.